

[Hendriksen.]

Gennemgang. Kun skal jeg til Orientering for ærede Medlemmer meddele, at den aabne Plads i § 2 først senere vil være at udfylde efter nærmere Forhandling og under Hensyn-tagen til visse tekniske Beregninger og rent praktiske Overvejelser.

Selve Hovedforslaget, Forslaget om Folkeforsikring, tror jeg heller ikke, jeg i Øjeblikket behøver at gennemgaa i Detailler. Bedst vil det sikkert være, at alle Enkeltheder bliver drøftet og prøvet i det Udvalg, jeg haaber til sin Tid vil blive nedsat. Forslaget bygger paa almindelige Forsikringsprincipper, saaledes som f. Eks. Statsanstalten for Livsforsikring gør det, og Forholdet er her det, at den enkelte modtager det fulde Udbytte af sin egen Præmiebetaling. Forsikringen adskiller sig for saa vidt kun fra den almindelige private Livsforsikring eller Livrenteforsikring paa et enkelt Punkt, idet vi foreslaar, at Rigsforsikringsanstaltens samtlige administrative Udgifter skal bæres af Staten, hvilket naturligvis gør Forsikringen noget fordelagtigere for den enkelte, end en tilsvarende privat Forsikring vilde blive. Jeg tror ikke, det er nødvendigt her at komme ind paa Bestemmelserne om Statens Betaling af Administrationsudgifterne, man vil neppe være uenig herom. Men jeg skal tilføje, at vi heller ikke har næret nogen Betænkelighed ved at tillade frivillig Indbetaling til Forsikringen, hvoraf det Resultat vil følge, at man enten hurtigere er færdig med sin lovpåltige Præmiebetaling, eller at man opnaar et tilsvarende større Udbytte. Der er selvfølgelig ikke Tale om, at Rigsforsikringsanstalten paa de for Folkeforsikringen særlig gunstige Vilkaar i Almindelighed skulde give sig til at konkurrere med de allerede eksisterende Livsforsikringsanstalter. Rigsforsikringsanstalten kan kun tegne den i Lovforslaget nævnte Livrenteforsikring, men kan f. Eks. ikke tegne Kapitalforsikring, saaledes at der stadig vil være et rigt Marked for de private Livsforsikrings-selskaber at arbejde paa, i Realiteten det samme Marked, med hvilket hidtil Livsforsikrings-selskaberne fortrinsvis har beskæftiget sig. Jeg skal tilføje, at Administrationsudgifterne ikke vil stige i Anledning af de frivillige Præmiebetalinger, og under denne Forudsætning kan man formentlig fra Statens Side kun med Sympati se paa, at Personer, hvis Indtægter tillader dem det, ved en frivillig Præmiebetaling sikrer deres Alderdom ved Livrente, som naar ud over de i Lovforslaget angivne Beløb, der jo desværre er og maa være saare beskedne, men dog efter mit Skøn er de højeste, som Staten

tvangsmæssigt kan fordrer, at Borgerne sætter deres Kræfter ind paa at sikre sig, og hvis Størrelse da ogsaa er tilstrækkelig til, at man i det hele og store kan vente, at disse Livrenter vil befri Stat og Kommuner for Udgifter til at skulle præstere Understøttelser til disse Livrentenydere.

Medens jeg, som jeg før sagde, ikke mener, at en Gennemgang af de enkelte Paragraffer vil være nødvendig paa nærværende Tidspunkt, idet ærede Medlemmer jo nu vil faa Lejlighed til at sætte sig ind i Lovforslagets Enkeltheder, maa jeg dog ganske kort præcisere, at Lovforslaget bestemmer, at enhver Mand og Kvinde fra sit fyldte 18de til sit 64de Aar skal erlægge en Forsikringspræmie, der udgør 3 pCt. af al Indkomst, dog ikke udover 240 Kr. pr. Aar, og at den Forsikringspræmie, der indbetales af gift Mand eller Kvinde, altid regnes som betalt med Halvdelen, altsaa 1½ pCt., for hver af Ægtefællerne, men i øvrigt betragtes hver især som særskilt forsikret. Pligten til Præmiebetaling bortfalder, naar den forsikrede i alt har indbetalt et saa stort Beløb paa sin Konto i Rigsforsikringsanstalten, at dette Beløb dækker det fornødne Indskud for en eventuelt straks begyndende livsvarig aarlig Invalidrente eller en fra det 65de Aar løbende livsvarig aarlig Aldersrente paa mindst 600 Kr. for Mænd og 540 Kr. for Kvinder.

I et Bilag til Lovforslaget findes angivet nogle Eksempler paa, hvilket Udbytte en formentlig almindelig forekommende Præmiebetaling vil fremskaffe. Jeg skal omtale et Par af disse Eksempler. Eks. 1. angaar en Kvinde, der forbliver ugift, og som uforandret har en Indkomst fra sit 18de til sit 65de Aar paa 1500 Kr. aarlig. Denne Kvinde vil, naar hun er 65 Aar gammel, have sikret sig en aarlig Livrente paa 514 Kr. Eks. 2 vedrører en Mand, der fra sit 18de Aar til sit 24de har en Indkomst paa 1500 Kr. og derefter uforandret 2000 Kr., til han naar Aldersgrænsen. Den paagældende Mand vil allerede, naar han er 43 Aar gammel, altsaa fra sit 18de til sit 43de Aar, have indbetalt tilstrækkeligt paa sin Konto til, at han, naar han er 65 Aar og fremefter, saa længe han lever, kan opnaa en Livrente paa 600 Kr. Eks. 3 viser, hvorledes Forholdet vil udvikle sig, saafremt den under Eks. 2 nævnte Mand gifter sig 24 Aar gammel med den 18-aarige Kvinde, der er nævnt under Eks. 1, og jeg gaar i Eksemplet ud fra, at Kvindens Indtægt bortfalder ved Giftermaalet. Forholdet vil da være det, at naar Manden er 65 Aar